

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Δημοσιονομική εξυγίανση και επικαιροποιημένο μνημόνιο

Οι προπαγανδιστικοί μηχανισμοί του συστήματος επιχειρούν τις τελευταίες εβδομάδες και ενόψει των επερχόμενων εκλογών να μας πείσουν, ότι δήθεν το μνημόνιο «τελειώνει». Αυτό όμως δεν έχει καμία σχέση με τα όσα έχει συνομολογήσει η κυβέρνηση με τους δανειστές και περιμένουν τον ελληνικό λαό τους επόμενους μήνες. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι, οι νέες αλλαγές, που προβλέπονται στο επικαιροποιημένο μνημόνιο για τις εργασιακές σχέσεις. Σε αυτές περιλαμβάνεται η νέα ρύθμιση τον Σεπτέμβριο του γενικού καθεστώτος των απολύσεων, η οποία στην πράξη σημαίνει απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων.

Τον Οκτώβριο θα ακολουθήσει η ψήφιση της νέας συνδικαλιστικής νομοθεσίας, με κεντρικό στόχο «την αποτροπή κάθε αναστάτωσης που θα εμπόδιζε τη λειτουργία των επιχειρήσεων» και τη θέσπιση ενός «ώριμου» πλαισίου δράσεων για τα συνδικάτα, το οποίο σημαίνει κατάργηση των υπολειμμάτων του ήδη αποδυναμωμένου (μέσω των μονότονα επαναλαμβανόμενων δικαστικών αποφάσεων περί «καταχρηστικότητας») δικαιώματος της απεργίας και ντε φάκτο αδρανοποίηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Ακόμη, νέες ρυθμίσεις περί επαγγελματικής «μαθητείας» θα επιδεινώσουν το ήδη υφιστάμενο καθεστώς (οιονεί δουλοπαροικίας) για τους νέους εργαζόμενους, με μισθούς πείνας κάτω από τα 500 ευρώ (όπου έχει προσδιοριστεί ο κατώτατος μισθός για εκείνους βάσει του άρθρου 74 ν.3863/2010 και την ΠΥΣ 6/2012).

Στόχος είναι η περαιτέρω απαξίωση της εργασίας, προς όφελος των κερδοσκόπων, με το πρόσχημα της «προσέλευσης επενδύσεων». Στην πραγματικότητα όμως δεν πρόκειται ούτε καν γι' αυτό, αφού νέες επενδύσεις σε μια χώρα με διαρκώς συρρικνούμενη εγχώρια ζήτηση (λόγω των μνημονιακών πολιτικών ακραίας λιτότητας και φτωχοποίησης των εργαζομένων) και με διαρκώς επιδεινούμενη διεθνή ανταγωνιστικότητα (λόγω της ανατίμησης του ευρώ έναντι των λοιπών νομισμάτων) είναι ασύμφορες.

Οι δήθεν «επενδύσεις» συνιστούν προσχεδιασμένη αρπαγή υφιστάμενων επιχειρήσεων αντί πινακίου φακής, κατ' ουσία μια μετανεωτερική μορφή τυμβωρυχίας (βλ. περίπτωση της Γιούρομπανκ, στην οποία καναδικό «επενδυτικό» σχήμα απέκτησε μεγάλο ποσοστό από το ΤΧΣ, δηλαδή το ελληνικό κράτος, έναντι περίπου 0,30 ευρώ ανά μετοχή, ενώ η χρηματιστηριακή τιμή υπερέβαινε τα 0,40 και η τιμή κτήσης του ΤΧΣ ήταν περίπου 1,50 ευρώ).

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Τι απ' όλα αυτά έχει σχέση με «δημοσιονομική εξυγίανση»;

Το μεσοπρόθεσμο της κυβέρνησης υπεραισιοδοξεί σε σχέση με το αναθεωρημένο μνημόνιο (της τρόικας). Κύριο χαρακτηριστικό του προγράμματος είναι οι σημαντικές αποκλίσεις στις προβλέψεις και εκτιμήσεις που περιλαμβάνει σε σχέση με αυτές των δανειστών, όπως στην περίπτωση του δημοσιονομικού κενού.

Πως εσείς εντοπίζετε δημοσιονομικό κενό μόνο για την πρώτη διετία ύψους 2,8 δις ευρώ, όταν η τρόικα το ανεβάζει για την περίοδο 2015-2017 στα 7,7 δις ευρώ;

Η κυβέρνηση, πέρα από τα ευχολόγια, δεν έχει ακόμα απαντήσει πειστικά για το πως θα καλυφθεί το δημοσιονομικό κενό ύψους 2,8 δις ευρώ, τη διετία 2015-2016.

Η κάλυψη αυτών των κενών πως θα γίνει;

Θα καλυφθούν, επειδή η οικονομία θα ξεπεράσει ακόμα και αυτές τις απίθανες προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου, όπως είπε ο κ. Στayıκούρας στην παρουσίασή του;

Τι νέες «εκπλήξεις» μας επιφυλάσσετε μετά τις εκλογές;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Μπορεί να πανηγυρίζετε για το «πλεόνασμα», τι αξία όμως έχει αυτό , όταν επιτυγχάνεται ισοπεδώνοντας το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας;

Μπορούμε να κλείσουμε όλα τα σχολεία και όλα τα νοσοκομεία της χώρας, μπορούμε να αυξήσουμε περισσότερο τους φόρους και να έχουμε μεγαλύτερα πλεονάσματα. Θα είναι άραγε αυτό επιτυχία;

Το πρωτογενές πλεόνασμα επιτεύχθηκε με κοινωνικά άδικο τρόπο. Πόσο διατηρήσιμο μπορεί να είναι , όταν υποσκάπτει τις αναπτυξιακές προοπτικές της οικονομίας;

Είναι δυνατόν να αφαιρούμε κάθε χρόνο 4,5% του ΑΕΠ από την οικονομία μας, όπως προβλέπεται από το 2016 και έπειτα, και να προσδοκούμε ανάπτυξη;

Ως πότε θα κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας;

Με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα για την τετραετία 2015-2018 που καταθέσατε στη Βουλή, σωρευτικά, τα νοικοκυριά θα επιβαρυνθούν με πρόσθετους φόρους 18,6 δις ευρώ, από τους οποίους οντιστοιχούν κατά το ήμισυ - 9,3 δις - σε έμμεσους και άμεσους φόρους. Την ίδια περίοδο, οι περικοπές κοινωνικών δαπανών θα ανέλθουν σε 17 δις ευρώ, από τα οποία το 1,3 δις προέρχεται από μισθούς και συντάξεις του Δημοσίου και τα 15,7 δις από την κοινωνική ασφάλιση, ποσό που σηματοδοτεί την πλήρη διάλυσή της, καθώς και περαιτέρω υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας.

Ποιο είναι το ζητούμενο για την κυβέρνηση;

Αποκλειστικά αριθμοί εκφρασμένοι σε ευρώ και ποσοστά;

Σας αφήνουν αδιάφορους οι πραγματικά κρίσιμοι αριθμοί, οι αριθμοί που αφορούν τις ζωές των ανθρώπων, η μείωση των γεννήσεων και η πτώση της μέσης διάρκειας ζωής, λόγω της κατάρρευσης της δημόσιας υγείας, το 1,5 εκατομμύριο των ανέργων, των χιλιάδων νέων που μεταναστεύουν στο εξωτερικό, οι εκατοντάδες χιλιάδες κλειστές επιχειρήσεις και μαγαζιά, τα 700.000 παιδιά που υποσιτίζονται;

Το σημαντικότερο στοιχείο του νέου Μεσοπρόθεσμου είναι η εικόνα , που δίνει για την ελληνική κοινωνία για τα επόμενα χρόνια. Όχι μόνο θα μειώνεται συνεχώς ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων αλλά θα συρρικνώνονται ως ποσοστό του ΑΕΠ ακόμα περισσότερο οι κοινωνικές παροχές σε υγεία, παιδεία και ασφάλιση (το 2018 οι κρατικές δαπάνες πλην των τόκων θα είναι 33% του ΑΕΠ). Όχι μόνο δεν αντιμετωπίζεται τώρα η ανθρωπιστική κρίση, αλλά ουδεμία πρόβλεψη υπάρχει ούτε σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα για αποζημίωση σε όσους πήραν το βάρος των θυσιών.

Ποιο είναι το «όραμα» της κυβέρνησης; Να γίνουμε μια «κανονική» τριτοκοσμική χώρα;

Η οικονομία εξακολουθεί να είναι παγιδευμένη στη σπείρα αργού θανάτου , που την έχει οδηγήσει η καταστροφική πολιτική του μνημονίου: το χρέος αυξάνεται , ενώ η παραγωγική βάση της χώρας συνεχίζει να συρρικνώνεται. Ο αποπληθωρισμός του τελευταίου διαστήματος δεν αποτελεί όψιμη επιτυχία της συνταγής της εσωτερικής υποτίμησης, αλλά καταστροφική παγίδα, από την οποία ακόμα και πανίσχυρες χώρες, όπως η Ιαπωνία, αγωνίζονται χρόνια για να ξεφύγουν.

Η κυβέρνηση προβλέπει «ανάπτυξη» από το 2014 και για τα επόμενα χρόνια.

Από αυτήν την «ανάπτυξη» ποιος θα επωφεληθεί και τι χαρακτήρα θα έχει;

Οι πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού, όπως κατ' εξοχήν είναι αυτές των μνημονίων, ακόμη και εάν «πετύχουν», προαναγγέλλουν υποτονική ανάκαμψη χωρίς νέες θέσεις εργασίας (άνεργη ανάκαμψη), μισθούς Κίνας και δυσθεώρητα ποσοστά ανεργίας, σε συνδυασμό με τη διάλυση όχι μόνον των εργασιακών δικαιωμάτων, αλλά και κάθε άλλης ρύθμισης της οργανωμένης κοινωνικής συμβίωσης.

Αυτό είναι το σχέδιό σας για τη χώρα;

Η αποικιοποίηση της χώρας και η μετατροπή της σε ένα εξαθλιωμένο διεθνές προτεκτοράτο, τύπου Κοσσυφοπεδίου;

Αθήνα, 6 Μαΐου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών